“De Grindhorster”

Woongroep “Hillegersberg-Schiebroek”

Jaargang 2018, nummer 5

Van de

Wat kan er in twee maanden veel veranderen. Toen we de vorige nieuwsbrief hadden afgesloten, dachten we dat er een betrekkelijk rustige periode voor ons lag. Nou, niets was minder waar. Er is juist in de afgelopen maanden heel veel gebeurd.
Het allerbelangrijkste feit dat al het andere nieuws ver overstijgt, is natuurlijk de dood van Wim, die onze gemeenschap zwaar heeft getroffen. Moesten we in de vorige periode afscheid nemen van Jan (net als Wim een Grindhorster van het eerste uur) nu kwam het einde voor Wim.
In de afgelopen periode is dus veel gebeurd binnen onze muren nu verreweg de meesten teruggekeerd zijn van vakanties of andere bezigheden buitenshuis, willen we graag wat gezelligheid hebben met elkaar. Het blijkt dat het gezamenlijk eten verreweg favoriet is. De liefde van de Grindhorster blijkt dus duidelijk door de maag te gaan.
De herfst 2018 heeft zich, net als de zomer, gekenmerkt door langdurig zonnig weer met hier en daar bijna tropische uitschieters. Het bijzondere was dat we deze herfst na een periode van hoge temperaturen, regelmatig tegen elkaar zeiden dat de warmte nu toch echt afgelopen was.

Daarna kwamen een paar killere dagen waarna de temperatuur weer omhoog begon te klimmen en dit gebeurde tot bijna begin november.
Tijdens weer zo’n warme dag, werd een barbecue gehouden met Ton en Frans H. als volleerde chef-koks, die perfect gegrilde sateetjes, kippenboutjes, gehaktballetjes en nog veel meer op hun roosters wisten te bereiden. U kunt er alles over lezen in dit blad.
En zoals ik al zei, we hebben dus heel veel gezamenlijk gegeten in de afgelopen periode. Zo was er de andijviestamppot met pudding toe, een prachtige diashow met voortreffelijke erwtensoep en het (bijna letterlijke) klapstuk: een maaltijd waaraan heel veel buren deelnamen in Arcadia, het nabijgelegen Huis van de Wijk. De Grindhorsters die daar wilden gaan eten, werden ontvangen door gillende sirenes, vlammen, brandweerwagens, politie en een toegangsdeur, die niet bereikbaar was. Over de bijzondere rol die Bertus in dit drama gespeeld heeft, kunt u elders meer lezen.
Tot zover het gezamenlijk eten: een aantal deelnemers heeft zich in de afgelopen periode creatief beziggehouden met rubberen fietsbanden. Zij wisten ze om te toveren tot prachtige tafelversieringen.
Zo’n kleine 20 mensen heeft deelgenomen aan een historische wandeling in het Maritiem District onder leiding van oud-voorzitter Myranda. Ook hieraan was trouwens een heerlijke lunch verbonden.
Christel, had samen met Tom, een bijzonder leuke quiz gemaakt waarbij we in tienerfoto’s onze huidige buren moesten zien te herkennen.
Heel leerzaam bleek de avond waarop informatie werd gegeven over wat de Thuishulp Rotterdam voor ons kan doen.
Ook de plaatsing van een AED op onze gevel, leverde een boeiende informatieavond op.

De redactie is erg blij dat in deze uitgave ook twee bijdragen van niet-redactieleden konden worden opgenomen. Ten eerste het verslag van de dia-avond waaraan Ria Th. veel aandacht heeft besteed en tenslotte een bijdrage van Flip en Marja, die een bloedstollend avontuur beleefden op weg naar huis van hun vakantie in het Zwarte Woud.

Corrie v. H

Van de activiteitencommissie
Normaliter start de activiteitencommissie begin september weer met frisse moed, om de week op de donderdagmiddag, met de verschillende bezigheden. Door omstandigheden zijn we nu wat later gestart. De kaart- en spelletjes-spelers waren al wel begonnen. Gelukkig kwam Wil met een oplossing. Zij had contact gehad met Jacqueline Mulder, Senioren Coach van Thuishulp Rotterdam.
Helaas waren er die donderdag 27 september niet veel deelnemers, maar voordat we werkelijk waren begonnen kwam er zomaar een heer aan de deur die interesse had in een thuishulp. Deze heer Frans v. d. Z. kreeg een folder en zou een afspraak maken.
Jacqueline wilde graag bij ons langskomen om ons het een en ander uit te leggen over wat Thuishulp Rotterdam voor ouderen kan betekenen. Niet alleen met betrekking tot huishoudelijke hulp, maar ook wat betreft de sociale contacten en zorgen voor jezelf.
Zo deed ze met enkele deelneemsters gezamenlijk een testje waarin zij zelf konden invullen hoe ze lichamelijk en geestelijk functioneren op **dit** moment. Als je ditzelfde testje over een maand nog eens zou doen dan kun je vergelijken of je lichaamsfuncties, mentaal welbevinden, zingeving, kwaliteit van leven, meedoen en het dagelijks functioneren ófwel vooruitgegaan zijn ófwel achteruit. Mocht er een achteruitgang zijn te bespeuren dan kun je vroegtijdig aan de bel trekken en er iets aan gaan doen.
Ook liet ze ons zien dat je zelf door middel van creatief bezig zijn, stil kan staan bij zowel positieve als ook negatieve herinneringen. Jacqueline had schilderijlijstjes meegenomen, waarin de deelneemsters zelf hun voorwerpen waaraan een herinnering zat, konden plakken en combineren met diverse versieringen, zodat het een geheel werd. Al voordat men was begonnen werden de diverse meegebrachte voorwerpen al over en weer besproken. Voornamelijk waren dat foto's. Dit bevestigde dus het idee van Jacqueline en de goede stemming was hiermee gezet. Men had zoveel meegenomen dat niet alles in de lijstjes gedaan kon worden. Omdat er ook mooi papier voorradig was hebben we er mooie collages van gemaakt.

Zoals bij ons gebruikelijk is wordt er altijd een kopje koffie of thee geschonken met wat lekkers.
Dit keer kregen wij er een lekkere gevulde koek bij.

Linda

Vacature
In De Grindhorster nr. 4 hebben wij melding gemaakt dat wij ons wekelijkse gymuurtje gezellig hebben afgesloten en dat het de bedoeling was dat wij in september weer met frisse moed zouden beginnen.
Dat hebben wij inderdaad gedaan. Helaas moest onze juf Betty ons toen vertellen dat het haar door diverse omstandigheden toch allemaal te veel werd en dat zij heeft besloten om te stoppen.

De vaste gymnasten vonden dat natuurlijk niet leuk, maar geen enkele wilde en kon de taak van Betty overnemen. Dus helaas is ons gymuurtje definitief opgehouden te bestaan. Mocht er iemand zich geroepen voelen om ons een uurtje in de week voorzichtig te "drillen" schroom niet ons hiervan in kennis te stellen. Misschien voelen wij er wel wat voor en kunnen we onze energie toch weer kwijt.

Linda

Buiten warm maar binnen nog veel warmer!

De activiteitencommissie bestaande uit Ria v.d. H en Linda, ondersteund door Corrie W. en Jannette hadden een barbecue georganiseerd op vrijdag 5 oktober jl.
De zaal ging open om 16.30 uur en het was vrijwel direct druk met deelnemers. We mochten heerlijk op onze plaatsen blijven zitten, want de barbecue werd beheerd door Ton en Frans H. Nu, ik kan u vertellen, zij konden er wat van. We hebben geen stukje verbrand vlees gezien en toch was alles helemaal gaar.
Dertig mensen deden eraan mee. Nou eigenlijk 29, want één deelnemer kwam pas omstreeks 19.00 uur binnen om nog even mee te genieten van het overvloedige eten.
Het is eigenlijk te veel om op te noemen, maar ik ga het toch wagen: 1. Varkenslapjes, die je als het ware naar binnen kon zuigen. 2. Braadworst 3. Hamburgers, 4. Speklapjes en tenslotte de welbekende kipsatéstokjes. Natuurlijk was er ook salade, deze was in no time verorberd. Ook de welbekende pindasaus was in ruime mate aanwezig. Verder was er filet americain, kruidenboter, stokbrood en beenhamsalade.

Het eten werd geserveerd over vijf gangen, de volgorde zoals omschreven. Als je om je heen keek, zag je iedereen genieten, want er was ruim voldoende.

Omstreeks 20.00 uur ging eenieder (volgens mij) met een volle maag en voldaan naar huis.

U zult misschien wel zeggen is dit niet wat overdreven: Nee absoluut niet, want wat mij betreft mag dit elke maand, want waar kun je zo lekker eten voor zo weinig geld, wat is nu € 5,00 per persoon?

De dames hartelijk dank en een speciale dank voor de barbecueboys.

Corrie W.

"Ik rijd hier op een rijwielpad" (de ene pad zegt dit terwijl hij op een andere pad zit, die weer op een fiets rijdt).

De winnaar van het Groot Dictee der Nederlandse Taal 2010, Pieter van Diepen, die zich nu Pieter "van die pén" mag noemen.

Dit kan zo niet langer, de rivierdijken moeten op deltahoogte. Het water staat ons nu echt tot de lippen.

Wat is AED?

Iedereen zal al wel hebben gezien dat er in de hal buiten ons gebouw een apparaat is opgehangen. Het is een AED. Of wel een Automatische Externe Defibrillator (AED). Dit is een draagbaar apparaat dat het hartritme weer kan herstellen bij een hartstilstand. Dit gebeurt door het geven van een elektrische schok.
De Nederlandse Hartstichting is met een campagne bezig om overal deze AED's te plaatsen, zodat er in geval van een hartstilstand altijd een AED beschikbaar is op afstand van ten hoogste zes minuten.

AED's worden door de gemeente Rotterdam en de Hartstichting aangeboden met een onderhoudscontract van 5 jaar, bovendien worden de kosten voor het weer gereed maken van de AED ná een calamiteit vergoed via de Ambulancezorg

Via Laurens Wonen is aan het bestuur van de VvE gevraagd een AED op de gevel van het gebouw de Grindhorst te mogen plaatsen. Het bestuur van de VvE is hiermee akkoord gegaan.
Deze AED is buiten op de gevel geplaatst voor het algemeen nut. Iedereen mag hier dus gebruik van maken.

Wat doet een AED?

Bij een hartstilstand staat het hart meestal niet helemaal stil. Dat lijkt alleen zo. De hartkamers worden heel snel en chaotisch geprikkeld, waardoor ze niet meer samentrekken. Dit heet ventrikel fibrilleren.
Een AED is dan nodig om het hart te resetten en weer normaal te laten kloppen. Dit resetten noemt men defibrilleren.

AED bedienen

Een AED bevat twee elektroden die men op de borstkas van het slachtoffer moet plakken. Als dat gebeurd is analyseert de AED het hartritme en men krijgt precies te horen wat men moet doen: doorgaan met reanimeren of op de knop drukken om een schok toe te dienen.
De AED geeft geen schokopdracht als het hart echt stil staat of als iemand bewusteloos is, maar het hart goed functioneert.

Wie mag een AED bedienen?

Iedereen mag een AED gebruiken. Maar het is wel beter om dit te leren en te oefenen. Tijdens een reanimatiecursus leert men hoe een AED werkt en men oefent met het aansluiten en bedienen. Als men dan een keer echt een AED moet gebruiken geeft dat zekerheid en gaan er geen kostbare minuten verloren.
Men kan zich afvragen of men moet doorgaan met reanimeren als een AED geen schok adviseert?
De Nederlandse Hartstichting zegt dat reanimeren bij een hartstilstand altijd nodig blijft, ook al geeft de AED geen schok. Dit houdt de bloedsomloop in stand, totdat er professionele hulpverleners zijn. Zij kunnen soms met medicijnen het hart weer vatbaar maken voor een schok.

Mag een AED ook gebruikt worden bij kinderen?

De gewone AED is geschikt voor kinderen boven de 8 jaar. Sommige AED's hebben speciale kinderelektroden die ervoor zorgen dat het kind minder stroom krijgt. Bij andere AED's zit de aanpassing voor kinderen in het apparaat verwerkt. Als er geen aangepaste AED is, gebruik dan de standaard AED voor volwassenen.

Wat kost een reanimatiecursus?

Een reanimatiecursus kost gemiddeld € 35 inclusief lesboekje. Een herhalingscursus kost gemiddeld € 15.
Belangrijk om te weten: diverse zorgverzekeraars vergoeden een reanimatiecursus via de aanvullende verzekering. Check dit bij uw verzekering. Meestal vindt u deze vergoeding onder het kopje 'preventieve zorg' of 'preventiecursus'

Lage kosten door inzet Reanimatiepartners Hartstichting

De Nederlandse Hartstichting werkt met reanimatiepartners, die geen winst maken. Hierdoor houden zij de prijzen zo laag mogelijk. De cursusprijs is niet overal hetzelfde. Dit heeft te maken met verschil in kosten voor bijvoorbeeld zaalhuur en apparatuur

Wie mag een reanimatiecursus volgen?
Er zijn geen toelatingseisen voor het volgen van een reanimatiecursus. Het is wel belangrijk dat men voldoende uithoudingsvermogen heeft, omdat reanimeren inspannend is. Reanimeren is echter niet moeilijk. Iedereen vanaf 14 jaar kan het leren en is hier lichamelijk en mentaal toe in staat.

Elk jaar een herhalingscursus

Het is belangrijk elk jaar een herhalingscursus reanimatie te volgen, om alle vaardigheden weer eens goed te oefenen. Door herhalingslessen te volgen blijft de kennis op peil en gaan de handelingen in een noodsituatie als vanzelf. Een herhalingscursus duurt ongeveer twee uur.

Mocht iemand een dergelijke cursus willen gaan volgen dan is dat voor **eigen** kosten.

Misschien is er al iemand die een dergelijke cursus heeft gevolgd, dan zouden wij het op prijs stellen als u dit aan ons. (het bestuur van de bewonersvereniging de Grindhorst en de VvE) kenbaar wil maken.

Linda

Een gedicht uit het A.D. van de stadsdichter tegen kindermishandeling, dat mij aansprak:

Wie heeft er wat tijd, raadt wat ik vecht
Kent de monsters onder mijn bed

Wie hoort mijn stilte, geeft mij wat hoop
Weet van de wolk boven mijn hoofd.

Wie kijkt naar me om en zegt me gedag,
Ziet het verdriet niet achter mijn lach.

Wie stelt me in staat, biedt me een vaste grond
Vraagt hoe het gaat en…. Hoe het komt.

Ria Th.

Ook de Grindhorst doet mee met recyclen

De eerste officiële sessie van onze activiteitenclub was donderdag 12 oktober. Door diverse omstandigheden zijn we later gestart dan voorgaande jaren. Wel hebben wij op woensdag 27 augustus al een activiteit c.q. voorlichting gehad welke verzorgd werd door Thuishulp Rotterdam.

Waarschijnlijk moest iedereen nog in het ritme komen om eens in de 14 dagen op donderdagmiddag weer bij elkaar te komen om gezamenlijk een creatie te maken.

Nu weten we wel dat meerderen van ons regelmatig op vakantie gaan en dat hebben wij wel gemerkt. De toeloop was dus deze donderdag helaas niet groot.

Maar daar laten we ons niet door tegenhouden, we gaan voorlopig nog gewoon door. Ondanks dat de groep een groepje was,

Het voorbereidende werk was moeilijker dan het uitvoerende. Jannette heeft vriend en vijand ingeschakeld om de nodige bollen - die als basis dienden van de te maken “bladcreaties” - te vinden.

Bovendien heeft ze ook bij diverse fietsenwinkels gebedeld om afgedankte fietsbanden.

Gelukkig had ze meer dan genoeg.

We begonnen met het knippen van de patronen. Blaadjes van diverse afmetingen. Elk blaadje moesten we op de fietsband leggen en hiervan 5 of 6 stuks knippen. Als variatie deden we er ook maar enkele viltblaadjes tussen van een contrasterende kleur. Alle blaadjes moesten we met spelden bevestigen op de bol. Het eindresultaat werd natuurlijk gefotografeerd en is door Piet bij dit artikel geplaatst.

Ria v.d. H. had voor de verandering nu geen soesjes maar (ik durf het eigenlijk niet te zeggen) negerzoenen meegebracht voor bij de thee of koffie. In ieder geval iedereen weet nu wel wat ik bedoel. Als ik zeg “chocoladezoenen” dan vragen jullie je af wat we nu eigenlijk te snoepen hebben gehad.

Omdat we zo intensief bezig waren, het was niet moeilijk maar eigenlijk wel bewerkelijk, was de middag omgevlogen en gingen we pas om 16.00 uur weer naar huis. Toen hadden we ook alles wel weer opgeruimd.

Linda

Ouderwetse gezelligheid

Je kunt het nu echt merken dat we eigenlijk wat te lang buiten beeld zijn geweest met onze activiteiten. De herfst is echt aangebroken dus de bewoners hebben weer zin in gezelligheid.

Donderdagmiddag 8 november hadden we onze eerste filmvertoning van dit seizoen. Dat was een komische film met in de hoofdrollen Meryl Streep met Alec Baldwin en Steve Martin als tegenspelers.

Hier waren we in totaal met 12 man en 12 vrouwen die het aanvankelijk niet zo’n vlotte film vonden maar hoe meer ze in het verhaal kwamen werd dit toch steeds leuker gevonden en regelmatig klonk er toch gelach.

Zeker nadat Ria met een lekker chocolaatje en de bijbehorende thee of koffie langs kwam. Al met al vond men het een geslaagde middag.

Linda

Fotospel
Vrijdag 9 november hadden we een grote drukte in onze recreatiezaal. Er waren 22 personen komen opdraven om mee te doen met het Fotospel. Dit spel werd opgezet en uitgevoerd door Christel met hulp van Tom.
Er was eerder dit jaar aan iedereen gevraagd om een foto van zichzelf uit zijn of haar tienertijd in te sturen.
Bij binnenkomst kreeg iedereen een lijst met deelnemers en een consumptiebon overhandigd.
De binnengekomen foto's waren door Christel op een kaart gekopieerd en aan de gordijnen opgehangen. Om het nog wat moeilijker te maken had ze er ook nog een aantal foto's van (voor ons onbekenden) tussen gedaan.

Er werd door iedereen rondgelopen en nog eens alle foto's bekeken om te zien of er iets bekends zou zijn. Er werd overleg gepleegd. Op de gekregen lijst moest men bij elke naam het fotonummer vermelden. Iedereen vond het heel erg moeilijk. Slechts een enkeling herkende direct "iets bekends" in één van de foto's, een ander helemaal niets. Iedereen was toch wel benieuwd naar de uitslag.

Maar we moesten toch echt wachten tot na de pauze.
Christel begon met: "Wie heeft er 26 juiste antwoorden". Daar werd dus niet op gereageerd. Christel begon toen met aftellen en het duurde wel erg lang totdat de eerste kon reageren met "ja ik!". Dat was Ria Th. die had er negen goed. Maar niet alleen zij, ook Hetty en Hennya hadden er negen goed. Er werd dus gedobbeld wie er als eerste, tweede en derde een prijs mocht uitzoeken die door Christel waren klaargezet.

Ondertussen werd er regelmatig rond gegaan met schalen vol met hartige lekkernijen. Ria Th. had die allemaal klaar gemaakt en netjes gerangschikt, nadat Ria v.d. H. Dit allemaal bij elkaar had gewinkeld.

Hierna werd een tweede spel gestart. Dat was een quiz.
Ook hiervoor werd een formulier uitgedeeld met 20 vragen. Als antwoord stonden bij elke vraag drie keuzes en men moest de juiste keuze aankruisen.

Dit was niet zo'n moeilijk onderdeel, want (hoewel niemand foutloos was) hier kwam al snel een antwoord ik heb er 18 goed. Ja, ook hier viel Hetty weer in de prijzen. Corrie van H. volgde met 17 goed. Omdat Hetty haar 2e prijsje niet wilde werd er dus nog even door gegaan en toen reageerde Linda met 16 goed.
Dus ook ik viel in de prijzen. Nadat wij hadden afgerond werd er nog volop gesproken over het feit dat men elkaar absoluut niet had herkend of misschien een enkele wel. Nu men wist welke naam er bij elke foto hoorde kon men toch bij veel wel iets bekends zien, maar bij even zo veel helemaal niet. Zo bleef er lange tijd stof tot praten.
Al met al was het een leuke avond.

Linda

Het schijnt dat mensen die fouten durven maken ook veel creatiever zijn.
Loesje.

De dommen hebben het buskruit niet uitgevonden, maar zij schieten ermee.
Gerhard Uhlenbruck.

Grindhorsters duiken in de historie

Het leek zo simpel, we zouden met twee busjes van Trevvel, de maatschappij die in Rotterdam en omstreken het vervoer van gehandicapten verzorgt, naar de Wijnhaven worden gebracht. Op donderdag 25 oktober stonden 13 Grindhorsters beneden in de hal verzameld om de reis te ondernemen. En ja, hoera, daar kwam de eerste bus en toen vlak daarna de tweede. Maar het instappen had heel wat voeten in de aarde, want de chauffeur van busje één weigerde mensen mee te nemen die niet op zijn lijst stonden, dat zou hem zijn baan kosten zei hij. Met als gevolg dat zijn bus halfleeg bleef en bus twee veel te veel passagiers had. Enfin, eindelijk werd dit "probleem" opgelost en mochten we vertrekken. Op naar het gastvrije huis van oud-voorzitter Myrandar, die midden in het havenkwartier een prachtige flat op de 14e etage bewoont.

Nadat we van het formidabele uitzicht genoten hadden (onder het genot van een kopje koffie/thee met een soesje) begon Myranda haar verhaal. Met behulp van vele geplastificeerde foto's illustreerde zij de boeiende geschiedenis van Rotterdam Waterstad.

Ze vertelde over het ontstaan van het Historisch Genootschap, bestaande uit vier mensen (onder wie een echte historica) die net als zij erg in de geschiedenis van het Maritiem District zijn geïnteresseerd.

Zij richten zich vooral op het gebied dat wordt begrensd door de Leuvehaven, Oostplein, Groenendaal en de Blaak.

Het genootschap dat nu zo'n vier jaar bestaat, organiseert rondleidingen, festivals, heeft een boekenkabinet en een grote hoeveelheid (historische) foto's. Ook proberen ze voorwerpen die de gemeente Rotterdam na het bombardement in een depot heeft opgeslagen, voor zover die iets met "hun" gebied te maken hebben, weer terug te krijgen op de plek waar ze voor de oorlog stonden of hingen.

Spaanse furie

Myranda vertelde iets over de geschiedenis van Rotterdam, het kleine (haring) vissersdorpje, dat in 1572, dus midden in de Tachtigjarige Oorlog voor een Spaans legertje de oostelijke toegangspoort gesloten hield. Bij de schermutselingen die daarna volgden verloren 50 Rotterdammers het leven en ontstond tevens de behoefte aan een betere beveiliging. Er werd een nieuw stuk stad bijgebouwd – compleet met verdedigings-werken – waarvan de Maas de natuurlijke begrenzing vormde. Rotterdam Waterstad was geboren en hier ontstond ook een grachtengordel, ver voor Amsterdam er een aanlegde.

Gewapend met deze kennis gingen we vervolgens een wandeling maken om het gebied met eigen ogen te bekijken. Bij diverse interessante punten vertelde Myranda het een en ander en maakte op deze manier de geschiedenis meer invoelbaar.

Deze werkelijk heel interessante rondleiding werd op heel plezierige wijze besloten met een lunch in de Oude Haven. Het vervoer terug naar huis verliep verder zonder enig probleem: dit keer hadden we chauffeurs die het alle twee begrepen.

Corrie v. H.

Een brandende ontvangst

Er was echt alles uit de kast gehaald om ons welkom te heten. Vrijdag 16 november hadden 11 bewoners van de Grindhorst zich verzameld in de hal en gingen we met zijn allen naar een feestje in Arcadia.

Toen we bijna gearriveerd waren hoorden we van alle kanten diverse soorten alarm!! Van brandweerauto's, politie en helaas ook van ambulances. Zwaailichten waren overal te zien. We werden tegengehouden want alles kwam naar de hoofdingang van Arcadia. En ja, ook roken we wat en we maakten onderling grapjes als "Ons eten zal wel aangebrand zijn".
Het was een drukte van belang. Natuurlijk moesten alle toeschouwers plaatsmaken. Enkelen werden bijna geplet toen een ambulance, zonder richtingaanwijzer te gebruiken, ineens rechtsaf sloeg naar een parkeerplaats. Er bleek brand in een appartement op de tweede verdieping. Die was snel onder controle en er waren gelukkig geen slachtoffers gevallen.

Niemand mocht naar binnen, maar de ene helft van de aanwezigen werd naar de overzijde verwezen waar ze heel gastvrij opgevangen zijn door de bewoners van de Arcadia Parkflat. Ook werden ze van koffie voorzien. De andere mensen van onze groep werden meegenomen via de trappen van de nooduitgang (want de liften waren buitenwerking gesteld).
Bertus v.d. H. ging op zoek naar de andere helft van ons gezelschap en met zijn hulp is iedereen toch via de trap binnengekomen. Wat voor een paar mensen een behoorlijke klus was.

Toen iedereen binnen was werden we door de vrijwilligers van Arcadia onder leiding van Jan Pierweijer op gezellige muziek van zanger Hans Zomers en een heerlijke maaltijd onthaald. We konden kiezen uit een rood of wit kaartje dat op een bordje lag. Het rode stond voor hutspot met een stukje rundvlees en het witte voor een zuurkoolstamppot met een rookworst. Vooraf werden we verrast met een kop heerlijke champignonsoep en als dessert kregen we een bordje met allerlei lekkers: een "grand dessert" dus.

Op de vraag of dit voor herhaling vatbaar was, antwoordde Jan bevestigend. Alleen de ontvangst met de brandweer kon hij niet garanderen.

Allemaal bedankt, het was een geweldige avond.

Bertus v.d. H.

In elke Grindhorster vragen wij de lezers of ze ook een bijdrage aan ons blad willen leveren. Nu wordt daar meestal niet zo enthousiast op gereageerd. Des te leuker is het dus dat we onderstaande bijdrage kregen van Flip, die hier nog maar kort woont, en zijn Marja.

Ons reisje naar het Zwarte Woud

In oktober vertrokken wij (Flip en Marja) voor een reisje naar het Zwarte Woud. We hadden prachtig weer en genoten volop van de mooie natuur en de schitterende herfstkleuren. De dag voor ons vertrek zouden we nog een dorpje bezoeken met een markt met lokale producten. We vertrokken om 09.00 uur; het weer was omgeslagen en het miezerde en was koud. Daarom niet getreurd, we gingen toch bijna naar huis. Na een half uurtje rijden en klimmen in de bus op weg naar huis, zei onze chauffeur: “Kijk, natte sneeuw”. Een half uur later zaten we in een complete sneeuwjacht. De bus moest stoppen voor een voorrangsweg en …. kwam daarna niet meer op gang vanwege een dik pak sneeuw.

Toen begon de bus achteruit te glijden, eerst langzaam en toen sneller. Het zou niet lang meer duren of hij zou van de helling naar beneden storten. Doodeng. Op een gegeven moment botste hij, tot ons grote geluk, tegen een stevig verkeersbord aan en kwam min of meer tot stilstand. De zijruit sprong met een daverende klap kapot en de scherven vlogen de bus is. Nu was er echt paniek. De chauffeur bleef kalm en vroeg ons snel voor uit de bus te stappen, want de zij-ingang was geblokkeerd. Gelukkig kwamen we allemaal ongedeerd op straat te staan en werden we naar een verderop gelegen pompstation gedirigeerd, waar we droog konden wachten. De eigenaar echter was hier niet van gediend en zei: “Wegwezen jullie”. Gelukkig was er verderop een restaurant waar we gastvrij werden ontvangen. Inmiddels was de politie gearriveerd maar, omdat er geen gewonden waren, vertrok die al snel weer naar een ander ongeval. Inmiddels had de chauffeur een lijnbus geregeld, die ons na anderhalf uur wachten weer netjes bij het hotel afzette. Ook kwam er diezelfde avond nog een andere bus uit Nederland, zodat wij de volgende dag volgens plan weer naar huis konden.

Flip en Marja

Vakantie 2018

Je leeft er al zo lang naar toe: Je vakantie. De voorbereidingen begonnen al in het voorjaar van 2018.
Zelf alles regelen, zowel het appartement als het vliegtuig. Je kunt het natuurlijk via een reisbureau regelen, maar met een (opvouwbare) scootmobiel wordt het lastiger. In Nederland is het geen probleem, maar in Spanje hebben wij een minder prettige ervaring.
Ze nemen niet zo snel een scootmobiel mee. De reisorganisatie geeft aan dat het geen probleem is, maar zoals gezegd in Spanje is het soms moeilijker.
Na alles geregeld te hebben zoals de vliegtickets, het vervoer van en naar het vliegtuig en natuurlijk niet te vergeten de reis- en de annuleringsverzekering, want vergeet niet dat als je een dokter moet consulteren het bedrag dat die de dokter in rekening brengt beduidend hoger is dan het bedrag dat je vergoed krijgt uit je polis in Nederland, maar daar later meer over.

We moesten wel vroeg op, want het vliegtuig vertrok vanaf Zestienhoven om 07.30 uur. Dat betekende om 06.00 uur op het vliegveld zijn. Geen enkel probleem voor ons, want we werden opgehaald.
Ook Peter en Anja, de accordeonist van het Grindhorstkoor en zijn echtgenote reisden met ons mee.
Aad en Bep hadden al drie weken eerder in Spanje hun huurappartement betrokken. Ook zij behoren tot het Grindhorstkoor.
De reis verliep voorspoedig, want we waren tegen de middag op onze bestemming.
De koffers werden direct in het appartement gezet want we moesten eerst even van het mooie weer genieten, het was rond de 22 graden met volle zon. Natuurlijk eerst een drankje en genieten van de zon. Ik mocht af en toe even mijn stem laten horen, wat ik ontzettend leuk vond.
We kwamen daar de eerste avond met Peter en Anja aan. Ik in mijn scootmobiel en moest daar met een liftje naar boven, want het lopen gaat mij niet zo best af.
Daar zong het duo Monique en Edwin, die zich permanent in Spanje (Benidorm) hebben gevestigd. Hier zijn wij drie keer per week geweest. Ik moest met een goederenliftje naar boven, maar dit moest met een sleutel welke gebracht werd door Edwin. Wat schetste onze verbazing dat Edwin tegen Peter zei: ”ik ken jou van vroeger”. Peter zei: “Ik ben de fotograaf geweest van jouw band”. Ik bleef maar beneden staan in mijn scootmobiel. Gelukkig was het niet koud, want beide heren raakten in gesprek en ik raakte een beetje in de vergeethoek.
Corrie maakte beiden erop attent dat ik ook graag naar binnen wilde, en dat gebeurde ook uiteindelijk.
Eenmaal binnen gekomen en zittend in een mooie stoel, luisterend naar Monique’s sprankelende stem kwam ik een beetje tot rust. Ook Aad kwam ruimschoots aan bod met zijn liedjes en ik mocht af en toe ook even mijn stem laten horen. Zo volgden er nog een aantal avonden met gezellige meezingliedjes waarbij wij ook van ons lieten horen.
Zo zijn we een avond naar het restaurant “Pinokkio” geweest, waar op die avond Peter Strykes optrad. U weet misschien nog wel dat hij deel uitmaakte van “LA The Voices” van Gordon. Een avond om nooit te vergeten, wat heeft deze man een stem. Daar hebben wij alleen naar deze zanger mogen luisteren met natuurlijk een drankje erbij. De avond was om half twaalf afgelopen, want in de bar en het restaurant, gelegen aan de boulevard, mag maar tot die tijd livemuziek ten gehore worden gebracht. Daarna mag wel muziek worden gedraaid. Ik moet wel toegeven, als je om half twaalf over de boulevard loopt, dan zie je nog maar heel weinig mensen.
Zo verliep onze vakantie in Benidorm geweldig, totdat Corrie op een avond, na afloop van een heerlijk etentje ineens onder de blaren zat. Vrijwel van top tot teen. Je schrikt je een bult, want je bent geen dokter. Wat was wijsheid, toch maar een dokter laten komen om één uur in de nacht. Zij kwam tot de diagnose dat het een allergie was. De oplossing een spuit en als het morgen niet over was naar het ziekenhuis. Nou het was niet over, zelfs alleen maar erger. Dus met een taxi naar het ziekenhuis, waar een Nederlandssprekende arts aanwezig zou zijn. Helaas hebben ze daar ook lange wachttijden en toen Corrie eindelijk aan de beurt was kreeg ze weer een spuit en een recept voor medicijnen. Die hebben niet geholpen, dus thuis maar direct naar je eigen vertrouwde huisarts.Verder verliep de rest van de vakantie in ons appartement rustig, want de zon was er niet meer bij, deze scheen nauwelijks. De reis naar huis verliep rustig en de vakantie was ten einde. Maar we hebben wel genoten, laat daar geen misverstand over bestaan.

Piet W.

Echt winters eten in de recreatiezaal

Maar liefst 16 rammelende magen (en hun bezitters) hadden zich vrijdag 2 november aangemeld in de recreatiezaal om ze op een lekkere manier te laten vullen, want zeg nou zelf, wat smaakt er beter aan het begin van de winter dan een lekkere andijviestamppot? Zeker als er ook nog spekjes doorheen zitten en het geheel wordt gecompleteerd met een kloeke gehaktbal?

Hans en Marijke hadden de avond georganiseerd en zijzelf plus Irma, hadden de vele ballen gebraden.

Omdat het vrij lastig is om voor zoveel mensen op onze beperkte keukenapparatuur te koken, hadden Hans en Marijke de stamppot besteld bij de groenteman en die had prima kwaliteit geleverd, maar wel iets te vroeg. Want hoe houd je al die bakken warm? Normaal gesproken is au-bain-marie een prima methode, maar dit keer was er bij één bak iets misgegaan. Er zat te veel water in de pan, dat begon vervolgens te koken en kwam in het eten terecht. “Andijviesoep” was het gevolg, maar gelukkig was er zoveel besteld dat de gasten niets van dit probleem hebben gemerkt!

Integendeel: de aanwezige eters waren absoluut tevreden, dat was wel te merken aan de opmerkelijke stilte die er tijdens de maaltijd bij tijd en wijle viel en ook aan het feit dat er echt niet meer zo veel stamppot overbleef, toen de eters verzadigd hun bordjes hadden leeggegeten.

Maar de aller-allerlaatste gaatjes moesten toch ook nog gevuld worden en dus konden de aanwezigen kiezen uit vier soorten pudding of yoghurt.

Zo’n avondje is zeker voor herhaling vatbaar.

Corrie v. H.

Genieten van mooie uitzichten en heerlijke muziek.

De familie Van der Burg hield vrijdag 23 november weer een fantastische audiovisuele presentatie over “De Brabantse Wal en Zuid-Holland Zuid”.
Hierbij werden prachtige foto’s getoond en was er mooie klassieke muziek van Vivaldi, Dvorak en Mozart te horen. Er waren 28 mensen van de woongroep aanwezig.

De familie Van der Burg had hier al eerder een presentatie gegeven over Duitsland en Oostenrijk, maar nu ze ouder worden hebben ze de caravan verkocht en zoeken zij in Nederland de mooie plaatsen op.
Het verslag over de parels van West-Brabant begon bij Westbroek, Bergen op Zoom, via de zand- en zeepolders naar Steenbergen, Dassenberg en naar Vlaanderen.
Er werden dia´s vertoond van prachtige vergezichten, tuinen, monumenten en bezienswaardigheden.
Op een Duitse bunker was een trap gebouwd die de Bunkertrekker wordt genoemd, maar ook wel de Weg naar Niets.
Bij de waterlinie is ook fort Bovere, men wilde niet dat daar een brug werd gemaakt die te zien was, dus is er dwars door het water een sleuf gegraven met aan beide kanten een damwand, zodat het net lijkt of je net als Mozes door het water loopt.
Ook hebben we gezien dat Bergen op Zoom mooie en indrukwekkende gebouwen heeft zoals het stadhuis, De Peperbus, het Markiezenhof, de Lieve Vrouwenpoort en het Landgoed Mattemburgh met prachtig aangelegde tuinen, Engelse, Japanse en veel waterpartijen.
Dan is er ook nog het dorpje Aggers, dat bestaat uit één enkele boerderij.
Daarachter ligt een groot veld met klaprozen. Deze zijn met een speciale bedoeling gezaaid, het rood van de rozen staat voor al het bloed dat er was gevloeid en de zwarte harten staan voor verdriet en rouw. De heer Van der Burg heeft hier een gedicht over gemaakt, dat door zijn vrouw werd voorgelezen.
Na de pauze volgde Zuid-Holland Zuid.
Ook hier werd een keur aan natuurschoon, gebouwen en wetenswaardigheden getoond. Bij Den Haag ligt het kasteel Ockenburg met in de achttiende eeuw aangelegde Baroktuinen.
In Kijkduin staat een oud huisje dat gebouwd is van planken en palen die gejut werden op het strand. Het wordt Juttekees genoemd. Een zekere Kees gebuikte alle voorwerpen die hij op het strand vond en maakte er een museumpje van.
In Scheveningen staan op de boulevard 23 moderne beelden die sprookjes uitbeelden. Ook die kregen we te zien.

Dan op naar Clingendael, daar is de Japanse tuin. Het water staat voor leven, steen staat voor rustpunt en het groen is de natuur. Een prachtige tuin met bruggetjes.
De planten met verliezende bladeren staan voor tijdelijk en de bomen en planten die hun blad houden voor eeuwig. Er staat ook een theehuis, zoals dat hoort in iedere Japanse tuin.

Toen waren we bij de Zuidplas. Daar is het laagstgelegen punt van Nederland, 15 meter onder NAP.
In Nieuwerkerk, tijdens de watersnoodramp in 1953, zou er een gat in de dijk ontstaan als er niets aan werd gedaan. Op bevel van de Burgemeester werd een schip gevorderd dat door de eigenaar recht op de dijk werd gevaren. Zodoende is een groot deel van ons land niet overstroomd en zijn waarschijnlijk veel mensen van de verdrinkingsdood gered. Bij Kinderdijk staan 18 stenen en 1 houten molen. Er is een groot sluizencomplex en er zijn veel gemalen. De dichter Marsman heeft hierover een mooi gedicht geschreven. Het eiland Goeree-Overflakkee is het zuidelijkste deel van Zuid-Holland, daar staat een kleine kerktoren waarvan de spits is weggenomen zodat er een plat dak ontstond. Daar stookten ze ’s avonds vuur als baken voor de schepen.
In het Haringvliet ligt het eiland Tiengemeten. Dit is een natuurreservaat waar veel vogels broeden en oerossen lopen.

Op Maasvlakte 2 “de poort van Europa” staan ca. 17 miljoen containers opgeslagen. De schepen die er varen kunnen zo’n 7000 containers vervoeren.

Bij de Slufterdam wordt het vervuilde slib uit de watergeul opgeslagen. Vroeger, in de ijstijd, kon men vanaf dit punt naar Engeland lopen. Dit was het einde van de presentatie.

Nadat de tafels in een lange rij waren geplaatst konden we aan de heerlijke erwtensoep beginnen die door de dames van de activiteitencommissie was gemaakt.
Het was een bijzonder leerzame middag met een heerlijke afsluiter.

Ria Th.

10-jarig bestaan van het Grindhorstkoor

Op 1 april 2009 is er een brief uitgegaan namens een aantal belangstellende bewoners van de Grindhorst naar het bestuur van de woongroep met de mededeling om een gemengd koor op te richten. Deze behoefte ontstond doordat het vorige gemengde koor was gestopt vanwege perikelen met de toenmalige dirigent.
Na wat heen en weer gepraat en geschreven te hebben met het bestuur van de woongroep om wat hobbels weg te nemen, is op 3 juni 2009 de oprichtingsvergadering gehouden.
Het bestuur dat werd gekozen bestond toen uit:

Piet W	voorzitter
Ton	penningmeester
Frans H	secretaris

Tevens is besloten het koor de naam “Het Grindhorstkoor” mee te geven.
Op 2 september 2009 begonnen de eerste oefeningen. We startten toen enthousiast met in totaal 29 koorleden
De dirigenten en muzikanten waren:

John	1e Dirigent
Nico	2e Dirigent
Peter	Accordeonist
Henk	Accordeonist
Ted	Slagwerk
Miriam	Muziekpedagoge

Alleen Peter maakt op dit moment nog deel uit van het koor.
Het was een moeilijke start om zangers en zangeressen te vinden, maar dat is in de loop van de tijd opgelost.
Het standpunt was en is nog steeds: dat er in principe een keer per jaar wordt opgetreden en wel in woonzorglocatie Stadszicht van Laurens, gelegen aan de Overschiese Kleiweg
Daar is al vele jaren gevolg aan gegeven. Een keer is daarvan af geweken, maar dat was een uitzondering.
Wel zijn we ernstig op zoek naar een dirigent, na het vertrek van Elly (dirigent) en George instrumenten).
De reden was de afstand, want zij woonden in Strijen.
In de zomer was het geen probleem, maar de winter was anders. Soms moesten zij om 18.00 uur van huis om tijdig om 19.30 uur op de Visvreugdstraat te zijn.
Vanaf die periode neemt Peter zo’n beetje het dirigentenstokje ter hand, maar twee dingen tegelijk is ook voor hem moeilijk. Maar misschien is er licht aan de horizon, want sinds afgelopen twee oefenavonden is John (een vriend van Peter, die diverse andere koren begeleidt of begeleid heeft) bij ons komen kijken. Hij heeft te kennen gegeven dat hij het heel leuk vindt, maar zich beraadt. Hij kan zich er wel uitstekend in vinden, dat wij niet optreden buiten de Grindhorst. We moeten afwachten en maar hopen dat zijn besluit positief uitpakt.
Het is wel zo, dat er nog altijd bewoners uit de Grindhorst en van buiten, zich kunnen melden om gezellig mee te zingen op de even weken. U kunt natuurlijk eerst komen luisteren.
De eerstvolgende oefenavond is op woensdag 9 februari 2019.
Het koor bestaat op dit moment uit 16 dames en 4 heren. Om de 14 dagen in de even weken wordt er geoefend, maar de gezelligheid staat nog steeds boven aan.

Piet W